

MAGHIARULU.

Moșule,
Măi Hoșule!

Tu ești tare, eu suntu tare;
Bunu e Dumneșeu și mare!
De te-așu prinde 'n mâna mea,
Dile tu n'ai mai avea.

ROMÂNULU.

Puiule,
Secuile!

Eu suntu tare, tu esci tare;
Dar' ți-e lauda prea mare!
De-alu de tine, fătulu meu,
Mulți viteji ucis'amu eu.

MAGHIARULU.

Moșule,
Măi Hoșule!

Sai din munte, dă-te'n vale,
Ca să-mi mai scurtezi din cale.
În cea vale de-ai salta,
Vai ș'amaru de vișta ta!

ROMÂNULU.

Puiule,
Secuile!

Nici eu să robescu la tine,
Nici tu să robesci la mine;
Vrei, nu vrei, dintr'unu cuvântu?
Că te stingu de pe pământu!

MAGHIARULU.

Puiule,
Măi Hoșule!

Tu n'ai nume; tu n'ai țără;
Asta'i patria Maghiară.
Tu se cade să-mi robesci,
Că tu omu încă nu ești.

ROMÂNULU.

Puiule,
Secuile!

Na! te dū pe ceea lume,
Ca să afi de-alu meu nume.
Spue-ți morșii din mormântu,
De suntu omu sėu de nu suntu!

(1848. V. Alessandri.)

23. Originea Romăniloru.

Începutulu Romăniloru este din Italia, o țără, unde astă-și locuescu Italianii. Aceștia suntu frați cu noi, de și limba loru este pucinu schimbată de a noastră.

Romăni și Italianii la începutulu loru, se numiau Romani. Începutulu Romaniloru este așa:

În Italia, era o țerișoră mică, numită Lațium; ăr' locuitorii ei, se numiau Latini. Suntu mai bine de 3000 ani, când domnia peste Latini unu Rege, numitu Procace. Acestu rege, avea doi fii: pe Numitore și Amuliu. La mórte, Procace đisă: că fiii să domnescă pe rėndu. Dar' Amuliu, după ce domni unu anu, nu voi să lese și pe fratele seu Numitore, să domnescă; ci-lu închisă, împreună cu fiică-sa, Reea-Silvia. Reea-Silvia, născu doi fii: pe Romu și Remu. Amuliu, aflându despre acėsta, ordonă să ucidă pe acești copii; dar' omulu însărcinatu cu astă trėbă, nu ascultă. Copiii însă, după ce se facură mari, aflându despre nedreptatea făcută buniculu loru Numitore, se sculară cu mai mulți păstori și alungară de pe tronulu pe Amuliu; ăr' în loculu lui, puseră pe Numitore. Numitore dădu acestoru băeți buni, o bucată de pământu.

Romulu și Remu, dinpreună cu acei păstori, se apucară să facă pe acestu locu, o cetate; însă atunci, Remu muri. Romulu, remăindu singuru stăpănu, numi acea cetate Roma, după numele